

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 236.953 van 29 december 2016
in de zaak A. 219.449/XIV-37.066**

In zake : Jamshid SARWARY
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Wijsmans
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Leonard Lessiuslaan 4
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefaan Verbouwe
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 270
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep tot nietigverklaring, ingesteld op 30 mei 2016, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 22 maart 2016 waarbij wordt vastgesteld dat verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”, waardoor zijn plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 30 november 2016.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wim Wijsmans, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Stefaan Verbouwe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is België binnengekomen en hij dient op 9 februari 2016 een asielaanvraag in. Hij verklaart alsdan van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 11 augustus 1999. Eveneens op 9 februari 2016 wordt verzoeker onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij. De dienst Vreemdelingenzaken uit twijfels over de leeftijd van betrokkene.

In het Universitair Ziekenhuis Sint-Rafaël (KU Leuven) ondergaat verzoeker op 24 februari 2016 een medisch onderzoek om na te gaan of hij al dan niet de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt. De arts besluit dat verzoeker ouder is dan achttien jaar.

Op 22 maart 2016 beslist de dienst Voogdij dat verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002. Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede van Mijnheer Jamshid SARWARY door de dienst Voogdij van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing.” Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeker werpt in een enig middel de schending op van artikel 7 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet (I) van 24 december 2002 (hierna: de voogdijwet) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker voert aan dat hij aanvankelijk niet beschikte over zijn geboorteakte waardoor de dienst Vreemdelingenzaken onterecht twijfelde aan zijn leeftijd en een medisch onderzoek werd uitgevoerd waaruit ten onrechte zou blijken dat verzoeker op 24 februari 2016 ouder was dan 18 jaar. Verzoeker heeft inmiddels zijn geboorteakte ontvangen waaruit blijkt dat hij wel degelijk is geboren op 11 augustus 1999. Hij citeert artikel 7 van de voogdijwet, artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 december 2003 ‘tot uitvoering van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet (I) van 24 december 2002’ en artikel 34, § 1, van de wet van 16 juli

2004 ‘houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht’ (hierna: het WIPR), waaruit volgens hem volgt dat zijn geboorteakte primeert op de resultaten van het medisch onderzoek. Vluchtelingen zijn vaak in de onmogelijkheid dergelijke documenten onmiddellijk voor te leggen. De bestreden beslissing was reeds genomen toen verzoeker zijn geboorteakte ontving, zodat hij niet de mogelijkheid had deze laatste voor te leggen aan de verwerende partij. Bijgevolg acht verzoeker artikel 7 van de Voogdijwet geschonden, evenals de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Verzoeker werd nooit gehoord, terwijl hij de verwerende partij had kunnen meedelen dat hij over een geboorteakte beschikte. Buiten het huidige beroep tot nietigverklaring beschikte verzoeker ook niet over enige mogelijkheid om een herziening van de bestreden beslissing te krijgen op basis van zijn geboorteakte. Door een gebrek aan correcte feitenvinding wat die geboorteakte betreft, is volgens verzoeker ook het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.

Beoordeling

5. De bestreden beslissing wordt gedragen door het motief omtrent het resultaat van het medisch onderzoek. Naar luid van artikel 7, § 1, van de Voogdijwet laat de dienst Voogdij, indien hij twijfel koestert omtrent de leeftijd van de betrokken persoon, onmiddellijk een medisch onderzoek door een arts uitvoeren teneinde na te gaan of die persoon al dan niet jonger is dan achttien jaar. Artikel 7, § 2 van die wet bepaalt dat, indien uit het medisch onderzoek blijkt dat de betrokkene jonger is dan 18 jaar en mits voldaan is aan enkele voorwaarden, een voogd wordt aangewezen. Indien uit het medisch onderzoek blijkt dat de persoon in kwestie de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt, dan vervalt de plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege. Het medisch onderzoek is aldus door de wet zelf ingesteld als ultiem bewijsmiddel om na te gaan of de betrokkene al dan niet de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt indien er twijfel is omtrent zijn leeftijd.

Uit het voorgaande volgt reeds dat de dienst Voogdij een *taskara*, laat staan de verwijzing door de betrokkene naar een *taskara* waarover hij nog niet beschikt, niet moet laten primeren op de resultaten van het medisch

onderzoek. Bovendien mag, naar luid van artikel 28, § 2 van het WIPR, het tegenbewijs van de door de buitenlandse overheid vastgestelde feiten met alle middelen worden aangebracht. Het resultaat van een medische leeftijdsbepaling vormt dergelijk (tegen)bewijsmiddel.

Verzoeker uit geen enkele kritiek op het te dezen uitgevoerd medisch onderzoek. Enkel met de verwijzing naar een *taskara*, die bij het nemen van de bestreden beslissing nog niet voorlag, toont verzoeker dan ook geen schending aan van artikel 7, § 1, van de Voogdijwet doordat de bestreden beslissing is gesteund op een drievoudig medisch onderzoek dat in die bepaling uitdrukkelijk is voorzien om “onmiddellijk” te worden uitgevoerd. Evenmin toont hij daarmee een schending aan van artikel 34 van het WIPR of van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekers kritiek dat hij nooit werd gehoord en dus de kans niet heeft gehad om mee te delen dat hij over een geboorteakte beschikte in Afghanistan die hij in België nog niet had ontvangen, mist feitelijke grondslag. Hij heeft dit wel degelijk kunnen meedelen vermits op de fiche niet-begeleide minderjarige staat vermeld “Taskara: in Afgh[anistan]”. De hoorplicht houdt alleszins niet in dat de verwerende partij verzoeker daarover nogmaals moest horen alvorens de bestreden beslissing te nemen.

Waar verzoeker aanvoert dat hij niet in de mogelijkheid was een “herziening” te vragen van de bestreden beslissing, dient te worden opgemerkt dat deze mogelijkheid niet is voorzien in de Voogdijwet en dat verzoekers kritiek wat dat betreft niet is gericht tegen de bestreden beslissing als dusdanig maar tegen de wet.

Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig december tweeduizend zestien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams